

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/255/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217205317
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6217205317.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu F. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX W., zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Školníkom, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovaným 1/ D. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX W. a 2/ P. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX W., obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou VICTORIA, s. r. o., so sídlom Stránska 3155/7, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 51 164 353, v konaní o vypratanie nehnuteľností o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/25/2017-104 zo 4. júla 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku o povinnosti žalovaných 1/ a 2/ vypratať parcelu CKN č. XXX záhrada o výmere 97 m² v katastrálnom území W. potvrdzuje.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku o nároku žalobcu na náhradu trov konania mení tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov prvoinštančného konania.

III. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť vypratať CKN parcelu č. XXX záhradu o výmere 97 m² vedenú na LV č. XX pre obec a katastrálne územie W. (ďalej aj „CKN parcela č. XXX“) vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Po posúdení žaloby podľa ustanovenia § 1X6 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého má vlastník právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnom zadržuje súd prvej inštancie konštatoval, že žaloba je dôvodná. V konaní bolo zistené, že žalovaní 1/ a X/ bez právneho dôvodu dlhodobo užívajú časť pozemku CKN parcelu č. XXX vo vlastníctve žalobcu spôsobom, že si na nej vytvorili záhradu oplotenú murovaným plotom pevne spojeným so základom. Výpoveďou svedkyneN. E., bývalej manželky žalobcu považoval súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaní mali vedomosť o tom, že časť CKN parcely č. XXX vlastnícky im nepatriacu užívajú, pretože im bola zo strany žalobcu a jeho bývalej manželky ponúkaná na odpredaj za symbolickú cenu. Žalovaný 1/ počas výsluchu pred súdom prvej inštancie v tejto veci pripustil, že z pozemku vo vlastníctve žalobcu zaberajú nejakých 5 až 10 m², ale nevedel označiť polohu a hranice záberu. Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcou U. W. a kupujúcimi D. T. a P. T. zo dňa 5. februára 1986 súd zistil, že žalovaní kúpili od predávajúcej U. W. pozemok parcelu č. EN XXX/X s výmerou 484 m²,

avšak v skutočnosti parcely registra „C“ zodpovedajúce kúpenej parcele EN XXX/X v katastrálnom území W. majú výmeru len 455 m², čo predstavuje rozdiel oproti výmere uvedenej v kúpnej zmluve 9 m². Z týchto údajov súd prvej inštancie vyvodil, že „žalovaní neboli dobromyseľní, pretože vedeli o tom, že užívajú pozemok, resp. jeho časť, ktorý je vlastníctvom žalobcu“. Hoci žalovaní pôvodne navrhli vykonať dôkaz znaleckým posudkom, ktorý by odpovedal na otázku, či a v akej rozlohe zaberajú žalovaní pozemok žalobcu, v priebehu konania žalovaní odmietli zložiť preddavok na trovy tohto dôkazu, preto súd znalecké dokazovanie v spore nenariadil. Žalovaní 1/ a X/ nepreukázali v spore, že plot zriadili na svojom pozemku, preto súd prvej inštancie žalobe o vypratíe pozemku vo vlastníctve žalobcu vyhovel.

1.1 Podľa § X6X ods. 1 zákona č. 160/X015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) a § X55 ods. 1 C. s. p. priznal žalobcovi voči žalovaným 1/ a X/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

X. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie žalovaní 1/ a X/ s návrhom na zmenu rozsudku súdu prvej inštancie tak, že žaloba bude zamietnutá. Zdôrazňovali, že v priebehu celého konania zostalo sporné, či žalovaní postavili plot na pozemku žalobcu, keď žalobca dôkazným prostriedkom - vytyčovacím náčrtom nepreukázal, že sa plot žalovaných nachádza na jeho pozemku. Žalobca neunesol dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach a žaloba mala byť z tohto dôvodu zamietnutá. Žalobca sa v súdnom konaní snažil preniesť dôkazné bremeno na žalovaného, aby si on dal vypracovať vytyčovacím náčrt, ale tento postup je v rozpore so zásadami dokazovania. Kto tvrdí určitú skutočnosť, musí ju v súdnom konaní preukázať, pretože s bremenom tvrdenia je neodmysliteľne späté dôkazné bremeno. Záver súdu v bode 11 rozhodnutia, podľa ktorého žalovaní 1/, X/ nepreukázali, že plot zriadili na svojom pozemku preto nemôže obstáť. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave z X4. 11. X011 sp. zn. 10Co/318/X010 žalobca, ktorý nepreukázal, že v označenom spore žalovaní postavili plot na jeho pozemku, nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o vypratíe pozemku.

X.1 Rozhodnutie súdu o povinnosti žalovaných vypratáť pozemok žalobcu nemôže obstáť ani v prípade, že by bolo preukázané, že plot je skutočne umiestnený na pozemku žalobcu z dôvodu, že žalobca v konaní nepreukázal ani svoje tvrdenie o protiprávnom postavení plotu. Žalovaní v konaní uvádzali a žalobca ich skutkové tvrdenie nepoprel, že plot postavili v roku 1993 na pôvodnej hranici pozemku tak, ako ho nadobudli od právnej predchodkyne. Žalobca sa nikdy v minulosti voči žalovaným nedomáhal „že by malo ísť o protiprávne postavenie plotu na jeho pozemku“. Žalovaní nadobudli pozemok od právnej predchodkyne v roku 1986 oplotený a nový plot postavili v rovnakej hranici. Boli teda dobromyseľní v tom, že stavali plot na svojom pozemku. Od roku 1993 sú teda žalovaní dobromyseľní v tom, že plot je umiestnený v pôvodných hraniciach pozemkov a do vlastníckeho práva žalobcu nezasahujú. Súd prvej inštancie sa v rámci odôvodnenia rozhodnutia vôbec nevyporiadal s argumentáciou žalovaných, že je u nich splnená podmienka dobromyseľnosti a nerušeného užívania pozemku minimálne po dobu 10 rokov. Žalovaní poukazujú tiež na to, že súd prvej inštancie v rámci predbežného právneho posúdenia uviedol, že sa mu javí, že žalovaní vydržali vecné bremeno užívania pozemku. Na základe akých vykonaných dôkazov súd zmenil názor, žalovaným nie je zrejmé a nie je to vysvetlené ani v rozhodnutí súdu.

X.X Žalovaní považujú rozsudok súdu prvej inštancie za nevykonateľný, keď v rozhodnutí nie je konkretizované, akým spôsobom by mali žalovaní vypratáť nehnuteľnosť označenú v rozhodnutí a nie je špecifikované, čo majú vypratáť. Nesúhlasia s argumentáciou žalobcu, že v exekučnom konaní by sa malo zisťovať, aká časť pozemku žalobcu je zabratá plotom žalovaných. Ak by bolo v rozsudku určené, akú časť pozemku majú žalovaní a akým spôsobom vypratáť, mohli by rozhodnutím súdu uloženú povinnosť splniť dobrovoľne. Podľa rozhodnutí Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/679/X015 z 05. 11. X015 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1XCo/14/X01X zo 04. 1X. X01X musí byť súčasťou rozsudku špecifikácia povinnosti vypratáť pozemok s odkazom na vytyčovacím náčrt (znalecký posudok), ktorý konkretizuje predmet vypratania. V prejednávanej veci je už bezpredmetné takýto vytyčovacím náčrt vyhotovovať z dôvodu, že 10 ročná vydržacia doba na strane žalovaných ubehla.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných poukázal na to, že vlastníctvo žalobcu k CKN parcele č. XXX v katastrálnom území W. je nesporné a bývalá manželka žalobcu F. E. ako svedkyňa pred súdom potvrdila, že medzi žalobcom a žalovanými nedošlo k žiadnemu právnomu úkonu, ktorý by smeroval k zmene vlastníctva tejto parcely. Argumenty uvádzané žalovanými v odvolaní boli prednesené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Navrhol potvrdiť rozsudok okresného súdu ako vecne správny.

4. K tvrdeniam žalobcu vo vyjadrení žalovaní v písomnom podaní zo 17. 09. X018 uviedli, že vlastnícke právo žalobcu k CKN parcele č. XXX žalovaní nespochybňovali. Predpokladom úspešnosti žaloby o vypratíe pozemku je preukázanie vlastníckeho práva žalujúcej strany k tomuto pozemku. Táto skutočnosť v konaní pred súdom prvej inštancie sporná nebola. Druhým predpokladom úspešnosti

žaloby o vypratanie nehnuteľnosti je preukázanie zásahu žalovaných do vlastníctva žalobcu. Tento zásah pred súdom prvej inštancie dokázaný nebol, keď nebolo preukázané, že plot žalovaných stojí na pozemku žalobcu a v nadväznosti na to nie je dokázaná ani protiprávnosť tejto stavby. Podľa názoru žalovaných nie je potrebné zamerať CKN parcelu č. XXX, pretože táto je premietnutá v katastri nehnuteľnosti. Žalobca mal v súdnom konaní predložiť vytyčovací náčrt, ktorý by premietol priebeh stavby plotu na katastrálnu mapu a ak žalobca takýto dôkaz nepredložil, neunesol dôkazné bremeno o tvrdenom zásahu žalovaných do jeho vlastníctva.

5. V reakcii na vyjadrenie žalovaných žalobca zdôrazňoval, že žalovaní 1/ a X/ vedeli o tom, že užívajú časť pozemku vo vlastníctve žalobcu, preto nemohli byť dobromyseľní, dokonca žalobca s bývalou manželkou a žalovanými rokovali o odpredaji časti pozemku za symbolickú cenu, avšak žalovaní túto možnosť nevyužili.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaných podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. v celom rozsahu len z hľadiska dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. X C. s. p., ktoré vady nezistil a dospel k názoru, že prvý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej je vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1, X C. s. p. potvrdiť a druhý výrok rozsudku okresného súdu iba z formálnych dôvodov podľa § 388 C. s. p. zmeniť. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré poukazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie dôvody žalovaných udáva, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

7. Žalobca podal dňa 8. augusta X017 na Okresný súd Veľký Krtíš veľmi stručnú žalobu, kde s poukazom na list vlastníctva č. XX pre katastrálne územie W. uviedol, že je výlučným vlastníkom parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape č. XXX a žalovaní túto parcelu bez jeho súhlasu užívajú a obhospodarujú, dokonca si na nej postavili oplotenie a zasadili rôzne plodiny. Súd prvej inštancie aj z takejto žaloby správne pochopil predmet sporu, že sa žalobca domáha ochrany vlastníckeho práva podľa § 1X6 Občianskeho zákonníka.

8. Podľa § 1X6 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnom zadržuje.

9. Pozemok nie je možné vydať, preto bola žaloba správne formulovaná na vypratanie pozemku. Medzi stranami sporu nebol spor o určenie hraníc susediacich pozemkov, kde by bolo nevyhnutné hranicu pozemkov vymedziť geometrickým plánom. Vlastnícke právo žalobcu k CKN parcele č. XXX žalovaní nepopierali. U nehnuteľnosti plní funkciu vindikačnej žaloby (žaloby na vydanie veci) žaloba na vypratanie nehnuteľnosti, ktorá môže mať, ako správne na to poukazujú odvolatelia, úspech iba vtedy, ak žalobca preukáže svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti a ďalej preukáže, že žalovaný do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje.

10. Žalovaní v konaní uvádzali, že nehnuteľnosť v rozsahu oplotenia kúpili od pôvodnej vlastníčky už v roku 1986. Až v roku 1993 si vybudovali nový plot zo skál a betónových ornamentov na mieste pôvodného plotu. Zdôrazňovali, že od kúpy nehnuteľnosti v roku 1986 až do stavby nového plotu im žalobca a jeho bývalá manželka, ktorá je jeho sesternicou nikdy nevytýkali, že by zabrali nejakú časť ich pozemku. Na pojednávaní dňa 10. mája X018 žalobca uviedol, že sporný pozemok kúpil s bývalou manželkou v roku 199X ako súčasť objektu na výrobu cestovín. Žalobca až po kúpe nehnuteľnosti zistil, že časť objektu sa nachádza za oplotením žalovaných, preto nemohol žalovaným v období od roku 1986 do roku 199X vytýkať, že súčasťou ich záhrady je aj taký pozemok, ktorý nevladnia. Tvrdenie žalobcu, že po nadobudnutí CKN parcely č. XXX mali spolu s manželkou snahu vyriešiť situáciu a ponúkali žalovaným na odpredaj časť tejto nehnuteľnosti potvrdila svedkyňa F. E. na pojednávaní dňa 05. 06. X018, ktorá uviedla aj to, že po rozvedení so žalobcom sa bol žalovaný 1/ u nej informovať, kto v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva nadobudol CKN parcelu č. XXX. V súdnom spise je pripojený spis Okresného úradu Veľký Krtíš, katastrálny odbor sp. zn. V 1079/15, obsahom ktorého je dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov N. E. a R R po rozvedení manželstva rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3C/33/X013 z 5. apríla X013. Dohoda o

vyporiadaní BSM bola uzavretá 15. 07. X015, čo spolu s vyjadrením žalovaného 1/ na pojednávaní 5. apríla X018 potvrdzuje, že žalovaní mali vedomosť o tom, že užívajú aj časť pozemku vo vlastníctve žalobcu a nežili v presvedčení, že im celá plocha oplotená plotom vlastnicky patrí. Žalovaný 1/ uvádzal, že z CKN parcely č. XXX užíva možno nejakých 5 - 10 mX, čím vlastne potvrdil, že časť parcely vo vlastníctve žalobcu s manželkou skutočne užívajú. Žalovaní netvrdili existenciu takej skutočnosti, od ktorej by mohlo byť odvodené ich presvedčenie, že im parcela alebo časť CKN parcely č. XXX patrí. V priebehu konania žalovaní uvádzali iba to, že pri stavbe plotu boli v presvedčení, že stavajú na svojich nehnuteľnostiach, ktoré nadobudli kúpou od U. W.. Z nepresných vyjadrení žalovaných (ich právneho zástupcu) na pojednávaniach (dňa 5. apríla X018 - „žalovaní tú parcelu nepretržite užívajú od roku 1986“, dňa 05. 06. X018 - „nepreukázal, že stavebníci plotu neboli dobromyseľní pri jeho výstavbe, prípadne, že iným spôsobom hrubo porušili svoje povinnosti“... „žalovaní boli dobromyseľní, že plot zriadili na svojom pozemku a tento nerušene, minimálne po dobu 10 rokov užívali“) a v odvolaní, že „stavebníci plotu boli dobromyseľní v tom, že stavbu zriaďujú - stavajú na svojom pozemku, plot nerušene užívali, následne po nich rovnako ako právni nástupcovia - žalovaní, u ktorých by aj bez započítania doby držby ich predchodcov uplynula 10 ročná vydržacia doba... súd prvej inštancie v rámci predbežného právneho posúdenia uviedol, že sa mu javí, že žalovaní vydržali vecné bremeno užívania pozemku“ spolu s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trnave z X4. 11. X011 sp. zn. 10Co/318/X010 sa javí, že žalovaní nepochopili celkom presne predmet sporu. Žalobca sa v tomto konaní nedomáha odstránenia stavby - plotu tak, ako to bolo v konaní prejednávanom Krajským súdom v Trnave pod sp. zn. 10Co/318/X010, kde sa žalobca podľa konkrétneho vytyčovacieho nákresu domáhal odstránenia stavby plotu a súdy žalobu o odstránenie neoprávnenej stavby podľa § 135c Občianskeho zákonníka zmietli s odôvodnením, že „použitie tejto sankcie je odôvodnené, len ak stavebník pri stavbe nebol dobromyseľný“ a preto aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo potrebné pre vyhovenie žalobe v tejto veci skúmať, v akom rozsahu zasahujú žalovaní do vlastníckeho práva žalobcu, keď neoprávnený zásah preukázaný bol a nebolo potrebné ukladať žalovaným konkrétnu povinnosť, akým spôsobom majú dosiahnuť žalobou sledovaný cieľ - vypratanie pozemku vo vlastníctve žalobcu, pretože spôsob vypratania pozemku vzhľadom na to, že ho zákon neurčuje si môžu zvoliť žalovaní sami. Žalovaní nikdy v konaní netvrdili, že vydržali časť CKN parcely č. XXX a takéto tvrdenie by ani neobstálo, keď sa žalovaní v konaní bránia tým, že vedomosť o užívaní cudzieho pozemku nemali (čo bolo v konaní vyvrátené výpoveďou žalobcu, svedkyne N. E. a vlastným vyjadrením žalovaného 1/, že asi 5 alebo 10 mX pozemku žalobcu užívajú a sú ochotní za primeranú cenu túto časť odkúpiť) a neuvádzali ani žiadnu konkrétnu skutočnosť, od ktorej by sa mohlo odvodiť plynutie dobromyseľnej držby pre účely vydržania pozemku podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zásah do vlastníctva žalobcu užívaním jeho pozemku žalovanými považuje za neoprávnený aj odvolací súd, keď žalovaní v konaní titul oprávňujúci ich vstúpiť do držby časti alebo celého pozemku žalobcu nepreukázali. Zhodne so žalobcom odvolací súd uvádza, že v prípadnom exekučnom konaní je možné vykonať rozsudok súdu prvej inštancie v znení jeho výroku o povinnosti žalovaných vypratať pozemok aj napriek neexistencii vytyčovacieho náčrtu o veľkosti a polohe záberu parcely žalovanými z dôvodu, že sa rozsah neoprávneného záberu môže konkretizovať aj v rámci výkonu exekúcie.

11. Žalovaní bezdôvodne obviňujú žalobcu a súd, že sa snažia v konaní prenášať dôkazné bremeno na žalovaných tým, že od nich vyžadujú vyhotovenie vytyčovacieho náčrtu, ktorými parcelami prechádza ich plot. Žalobca predniesol v žalobe skutkové tvrdenie o tom, že žalovaní oplotili časť jeho pozemku CKN parcelu č. XXX. Žalovaní potvrdili, že žaloba je minimálne čiastočne dôvodná a v rámci prostriedkov procesnej obrany mohli aj žalovaní predložiť vytyčovací náčrt plotu premietnutý na údaje katastra nehnuteľností, ktorým by preukázali vlastné skutkové tvrdenia o tom, že plot stojí iba na pozemkoch v ich vlastníctve. Všetky rozhodnutia, na ktoré žalovaní v odvolaní poukazovali s cieľom presvedčiť odvolací súd, že pre vykonateľnosť rozhodnutia o vypratání pozemku bolo nevyhnutné vyhotoviť odborníkom geodetom minimálne vytyčovací náčrt o polohe ich plotu boli vydané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený k 30. 06. X016 a nahradený Civilným sporovým poriadkom účinným od 01. 07. X016, podľa ktorého vykonáva súd dôkazy už len na návrh (§ 185 ods. 1), pokiaľ nie sú splnené podmienky na vykonanie dôkazov podľa § 185 ods. X, 3 C. s. p. a trovy dôkazu hradí strana sporu, ktorá dôkaz navrhla. Žalovaní, ktorí pôvodne navrhovali vykonať dokazovanie geometrickým zameraním hranice pozemkov v teréne s určením, na akej parcele je plot postavený a kadiaľ prechádza (č. I. 18), tento svoj návrh vzali späť a na pojednávaní dňa 5. apríla X018 výslovne vyhlásili, že nie sú ochotní zložiť ani preddavok na trovy tohto dôkazu. Ak teda nebol podaný návrh na vykonanie dôkazu vyhotovením vytyčovacieho náčrtu od strán sporu a preddavok na trovy tohto dôkazu strany sporu nezložili, súd prvej inštancie nemohol takýto dôkaz na (trovy štátu?) nariadiť. Podľa ideových tvorcov

Civilného sporového poriadku „civilný proces sporový sa riadi (okrem iného) princípmi dispozičným a prejednávacím, princípom kontradiktórnosti, princípom koncentrácie a (s ním spojeným) princípom formálnej pravdy“ (porovnaj Števček a kol.: Civilný sporový poriadok, komentár Praha: C. H. Beck X016, str. 795). Tento komentár je uvedený pri § X15 Civilného sporového poriadku, v ktorom je uvedené, že súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu, ktorý sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona. Uvedené ustanovenie je potrebné si vyložiť tak, že súd môže rozhodnúť len na základe poznatkov získaných postupom podľa Civilného sporového poriadku a v spore bude úspešná tá strana sporu, ktorá v súlade s princípom kontradiktórnosti splní svoje procesné povinnosti a procesné bremená. Dôkazné bremeno v kontradiktórnom spore nezaťažuje len žalobcu, ale obe strany sporu.

1X. Žalovaní v odvolaní nekonkretizovali odvolací dôvod s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 C. s. p. Posudzujúc podanie žalovaných podľa obsahu (§ 1X4 ods. 1 C. s. p.) odvolací súd žalovanými uplatnené odvolacie dôvody podriadil pod ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a pod písm. h) - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konštatuje, že ani jeden z odvolacích dôvodov nebol uplatnený dôvodne. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní z dostatočne a správne zisteného skutkového stavu a vec posúdil správne podľa ustanovenia § 1X6 Občianskeho zákonníka.

13. Žalobca uspel v konaní pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu. Podľa § X55 ods. 1 C. s. p. mu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešným žalovaným. Súd prvej inštancie v zmysle doslovného znenia ustanovenia § X55 ods. 1 v spojení s § X6X ods. 1 C. s. p. rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania, avšak nevykonateľným výrokom, v ktorom absentuje uloženie povinnosti žalovaným nahradiť trovy konania žalobcovi V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/41/X016 z X5. 05. X017 rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné (§ X3X ods. 1 C. s. p.), pretože podľa výslovného znenia ustanovenia § X6X ods. X C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník už len o výške náhrady trov konania, čo znamená, že súd prvej inštancie v rozhodnutí podľa § X6X ods. X C. s. p. nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. O povinnosti nahradiť trovy konania preto musí rozhodnúť súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov konania podľa § X6X ods. 1 C. s. p. Tomu musí zodpovedať aj formulácia tzv. náhradového výroku, t. j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že iba o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude naplnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné tak, aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. Odvolací súd zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania len z dôvodu, aby bolo vykonateľné a lehotu na plnenie určil na tri dni od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

14. Rovnakým spôsobom podľa § X6X ods. 1 v spojení s § X55 ods. 1 C. s. p. rozhodol odvolací súd aj o nároku žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania, v ktorom v celom rozsahu uspel. Aj v prípade náhrady trov odvolacieho konania bude rozhodovať o výške trov odvolacieho konania súd prvej inštancie podľa § X6X ods. X C. s. p. Z tohto dôvodu aj lehota na plnenie náhrady trov odvolacieho konania je viazaná na právoplatnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).